

✧ Texty na tento týden – Jb 26:7–10; Gn 1–2; Gn 5; Gn 11; 1Pa 1:18–27; Mt 19:4.5; J 1:1–3

✧ Základní verš

„Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.“ (Ž 19:2)

Písmo inspirovalo mnoho velkých myslitelů, aby zkoumali stvořený svět. Johannes Kepler, Isaac Newton, John Ray, Robert Boyle a mnozí další významní vědci věřili, že jejich práce odhalí ještě více o díle Stvořitele.

Po francouzské revoluci se věda devatenáctého století změnila. Přestala vycházet z pozice teistického světonázoru a přijala pohled na svět ovlivněný naturalizmem (příroda je jediná opravdová skutečnost a neexistuje žádný duchovní princip) a materializmem (vše, co existuje, je buď hmota samotná, nebo je ve své existenci na hmotě závislé). Při takovém přístupu už většinou nezbylo žádné místo pro cokoli nadpřirozeného. Tyto filozofické myšlenky zpopularizoval Charles Darwin ve svém díle O původu druhů (1859). Věda se od té doby výrazně vzdálila biblickým základům. Jedním z výsledků je radikální přehodnocení příběhů zapsaných v knize Genesis.

Učí Bible překonaný a vědecky nepodložený pohled na kosmologii? Převzala Bible svůj pohled od okolních pohanských národů, nebo se její výklad světa liší? Je platnost Bible kulturně podmíněna místem a časem vzniku, nebo nás její inspirovaný původ pozvedá k takovému pohledu na vznik života, který je díky Božímu zjevení komplexní a univerzální?

Toto jsou některé z otázek, které si budeme klást tento týden.

✧ Týden ve zkratce:

- Plochá Země?
- Stvoření a starověká literatura
- Genesis a pohanství
- Stvoření a čas
- Stvoření v Písmu
- Podněty k zamyšlení

NE 24. května – Plochá Země?

Iz 40:21-23 „²¹Což o tom nevíte? Což jste neslyšeli? Neoznámili vám to už na počátku? Což nechápete, kdo položil základy zemi? ²²Ten, který sídlí nad obzorem země, jejíž obyvatelé jsou jako kobylinky, ten, který nebesa jak závoj roztahuje a napíná je jako stan k obývání. ²³Ten hodnostáře za nic nemá a jako s nicotou nakládá se soudci země.“

Zj 7:1 „Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich neválnal na zemi ani na moře ani na jakékoli stromoví.“

Zj 20:7.8 „⁷Až se dovrší tisíc let, bude satan propuštěn ze svého žaláře ⁸a vyjde, aby oklamal národy ve všech čtyřech úhlech světa, Góga i Magóga. Shromáždí je k boji a bude jich jako písku v moři.“

Jb 26:7-10 „⁷On rozstáhl sever nad pustotou, nad nicotou zavěsil zemi, ⁸vody zabaluje do oblaků, mračno pod nimi je neprotrhne; ⁹svůj trůn zahaluje, rozprostírá nad ním oblak. ¹⁰Na vodní hladině vykroužil obzor, kde končí světlo i tma.“

PO 25. května – Stvoření a starověká literatura

Gn 1:26-28 „²⁶I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ ²⁷Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. ²⁸A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.““

Gn 1:1-31 „¹Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. ²Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůň byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. ³I řekl Bůh: „Bud' světlo!“ A bylo světlo. ⁴Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. ⁵Světlo nazval Bůh dnem a tmou nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první. ⁶I řekl Bůh: „Bud' klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!“ ⁷Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak. ⁸Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý. ⁹I řekl Bůh: „Nahromadte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!“ A stalo se tak. ¹⁰Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré. ¹¹Bůh také řekl: „Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ A stalo se tak. ¹²Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromů, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré. ¹³Byl večer a bylo jitro, den třetí. ¹⁴I řekl Bůh: „Bud' světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let.“ ¹⁵Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítila nad zemí.“ A stalo se tak. ¹⁶Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy. ¹⁷Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítila nad zemí, ¹⁸aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. ¹⁹Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. ²⁰I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!“ ²¹I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré. ²²A Bůh jim požehnal: „Plodte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci nechť se rozmnoží na zemi.“ ²³Byl večer a bylo jitro, den pátý. ²⁴I řekl Bůh: „Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!“ A stalo se tak. ²⁵Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré. ²⁶I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ ²⁷Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. ²⁸A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ ²⁹Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. ³⁰Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. ³¹Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.

Gn 2:1-4 „¹Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. ²Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo. ⁴Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny. V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe.“

ÚT 26. května – Genesis a pohanství

Gn 1:14-19 „¹⁴I řekl Bůh: „Bud' světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let.“ ¹⁵Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítila nad zemí.“ A stalo se tak. ¹⁶Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy. ¹⁷Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítila nad zemí, ¹⁸aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. ¹⁹Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý.“

Gn 2:7.18-24 „⁷I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem. ... ¹⁸I řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“ ¹⁹Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve. ²⁰Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná.

²¹I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem. ²²A Hospodin Bůh utvořil z žeber, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu. ²³Člověk zvolal: „Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať muženu se nazývá, vždyť z muže vzata jest.“ ²⁴Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.“

ST 27. května – Stvoření a čas

Gn 5:1-5 „¹Toto je výčet rodopisu Adamova: V den, kdy Bůh stvořil člověka, učinil jej k podobě Boží. ²Jako muž a ženu je stvořil, požehnal jim a v den, kdy je stvořil, dal jim jméno Adam (to je Člověk). ³Ve věku sto třiceti let zplodil Adam syna ke své podobě, podle svého obrazu, a dal mu jméno Šét. ⁴Po zplodění Šéta žil Adam ještě osm set let a zplodil syny a dcery. ⁵Všech dnů Adamova života bylo devět set třicet let, a umřel.“

1Pa 1:18-27 „¹Adam, Šét, Enóš, ²Kénan, Mahalalel, Jered, ³Henoch, Metuzalém, Lámech, ⁴Noe, Šém, Chám a Jefet. ⁵Synové Jefetovi: Gomer a Magóg a Mádaj, Jávan a Túbal, Mešek a Tiras. ⁶Synové Gomerovi: Aškenaz, Dífat a Togarma. ⁷Synové Jávanovi: Elíša a Taršíš, Kitejci a Ródanci. ⁸Synové Chámovi: Kúš a Misrajim, Pút a Kenaan. ⁹Synové Kúšovi: Seba, Chavíla a Sabta, Raema a Sabteka. Synové Raemovi: Šeba a Dedán. ¹⁰Kúš pak zplodil Nimroda; ten se stal na zemi prvním bohatýrem. ¹¹Misrajim zplodil Lúdany a Anámce, Lehábany a Naftúchany ¹²i Patrúsany a Kaslúchany – z nich vzešli Pelištejci – a Kaftórci. ¹³Kenaan zplodil Sidóna, svého prvorozeného, a Chéta, ¹⁴Jebúsejce, Emorejce a Gírgašeje, ¹⁵éž Chivejce, Arkejce a Síňana, ¹⁶Arvádana, Semárce a Chamátana. ¹⁷Synové Šémovi: Élam a Ašúr, Arpakšád a Lúd a Aram, Ús a Chúl, Geter a Mešek. ¹⁸Arpakšád zplodil Šelacha a Šelach zplodil Hebera. ¹⁹Heberovi se narodili dva synové, jméno jednoho bylo Peleg (to je Rozčlenění), neboť za jeho dnů byla země rozčleněna, a jméno jeho bratra bylo Joktán. ²⁰Joktán pak zplodil Almódada a Šelefa, Chasarmáveta a Jeracha, ²¹Hadórama, Úzala a Diklu, ²²Ébala, Abímaela a Šebu, ²³Ofíra, Chavílu a Jóbaba; ti všichni jsou synové Joktánovi. ²⁴Šém, Arpakšád, Šelach, ²⁵Heber, Peleg, Reú, ²⁶Serúg, Náchor, Terach, ²⁷Abram, to je Abraham.“

Gn 11:10-26 „¹⁰Toto je rodopis Šémův: Když bylo Šémovi sto let, zplodil Arpakšáda, druhého roku po potopě. ¹¹Po zplodění Arpakšáda žil Šém pět set let a zplodil syny a dcery. ¹²Arpakšád pak žil třicet pět let a zplodil Šelacha. ¹³Po zplodění Šelacha žil Arpakšád čtyři sta tři léta a zplodil syny a dcery. ¹⁴Šelach pak žil třicet let a zplodil Hebera. ¹⁵Po zplodění Hebera žil Šelach čtyři sta tři léta a zplodil syny a dcery. ¹⁶Ve věku třiceti čtyř let zplodil Heber Pelega. ¹⁷Po zplodění Pelega žil Heber čtyři sta třicet let a zplodil syny a dcery. ¹⁸Ve věku třiceti let zplodil Peleg Reú. ¹⁹Po zplodění Reú žil Peleg dvě stě devět let a zplodil syny a dcery. ²⁰Ve věku třiceti dvou let zplodil Reú Serúga. ²¹Po zplodění Serúga žil Reú dvě stě sedm let a zplodil syny a dcery. ²²Ve věku třiceti let zplodil Serúg Náchora. ²³Po zplodění Náchora žil Serúg dvě stě let a zplodil syny a dcery. ²⁴Ve věku dvaceti devíti let zplodil Náchor Teracha. ²⁵Po zplodění Teracha žil Náchor sto devatenáct let a zplodil syny a dcery. ²⁶Ve věku sedmdesáti let zplodil Terach Abrama, Náchora a Hárana.“

1Tm 1:4 „Zabývat se bájemí a nekonečnými rodokmeny, které vedou spíše k jalovému hloubání než k účasti víry na Božím záměru.“

Tt 3:9 „Hloupým sporům o rodokmeny, rozbrojům a hádkám o Zákon se vyhýbej. Jsou zbytečné a k ničemu.“

ČT 28. května – Stvoření v Písmu

Zj 22:1-3 „¹A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. ²Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromoví života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. ³A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit.“

Mt 19:4,5 „⁴Odpověděl jim: „Nečetli jste, že Stvořitel od počátku ‚muže a ženu učinil je‘? ⁵A řekl: ‚Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo;“

Mk 10:6-9 „⁶Od počátku stvoření ‚Bůh učinil člověka jako muže a ženu; ⁷proto opustí muž svého otce i matku a připojí se k své manželce, ⁸a budou ti dva jedno tělo;‘ takže již nejsou dva, ale jeden. ⁹A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!“

L 11:50,51 „⁵⁰Aby tomuto pokolení byla připočtena vina za krev všech proroků prolitou od založení světa, ⁵¹od krev Ábelovy až po krev Zachariáše, který zahynul mezi oltářem a svatyní. Ano, pravím vám, tomuto pokolení bude přičtena vina.“

J 1:1-3 „¹Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest.“

Sk 14:15 „Co to děláte? Vždyť i my jsme smrtelní lidé jako vy. Zvěstujeme vám, abyste se od těchto marných věcí obrátili k živému Bohu, který učinil nebe, zemi, moře a všechno, co je v nich.“

Ř 1:20 „Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.“

2K 4:6 „Nebot' Bůh, který řekl ‚ze tmy ať zazáří světlo‘, osvětlil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově.“

Ef 3:9 „⁸Mně (Pavlovi), daleko nejmenšímu ze všech bratří, byla dána ta milost, abych pohanům zvěstoval nevystižitelné Kristovo bohatství⁹ a vynesl na světlo smysl tajemství od věků ukrytého v Bohu, jenž vše stvořil.“

1Tm 2:12-15 „¹²Učit ženě nedovoluji. Žena nemá mít moc nad mužem, nýbrž má se nechat vést. ¹³Vždyť první byl stvořen Adam a pak Eva. ¹⁴A nebyl to také Adam, kdo byl oklamán, ale žena byla oklamána a dopustila se přestoupení. ¹⁵Spasena bude jako matka, jestliže setrvá ve víře, lásce, svatosti a střizlivosti.“

Jk 3:9 „Jím (jazykem) chválíme Pána a Otce, jím však také proklínáme lidi, kteří byli stvořeni k Boží podobě.

1Pt 3:20 „kteří neuposlechli kdysi ve dnech Noemových. Tenkrát Boží shovívavost vyčkávala s trestem, pokud se stavěl koráb, v němž bylo z vody zachráněno jenom osm lidí.

Ju 1:11.14 „¹¹Běda jim, neboť se dali cestou Kainovou a jako Balaám se nechali svést úplatkem a jako Kore zahynuli pro svou vzpouru. ... ¹⁴Prorokoval také o nich Henoch, sedmý od Adama: Hle, přichází Pán s desetitisíci svých svatých.“

Zj 2:7 „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze stromu života v Božím ráji.“

Zj 3:14 „Andělu církve v Laodikeji piš: Toto praví ten, jehož jméno jest Amen, svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího.“

Zj 22:1-3 „¹A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. ²Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromová života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. ³A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit.“

Ř 5:12.14-19 „¹²Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili. ... ¹⁴Smrt však vládla od Adama až po Mojžíše i nad těmi, kdo hřešili jiným způsobem než Adam. On je protějšek toho, který měl přijít. ¹⁵S milostí tomu však není tak jako s proviněním. Proviněním toho jediného, totiž Adama, mnozí propadli smrti; oč spíše zahrnula mnohé Boží milost, milost darovaná v jediném člověku, Ježíši Kristu. ¹⁶A s darem milosti tomu není jako s následky toho, že jeden zhřešil. Soud nad jedním proviněním vedl k odsouzení, kdežto milost po mnohých proviněních vede k ospravedlnění. ¹⁷Jestliže proviněním Adamovým smrt se zmocnila vlády skrze jednoho člověka, tím spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a darované spravedlnosti, budou vládnout v životě věčném skrze jednoho jediného, Ježíše Krista. ¹⁸A tak tedy: Jako jedině provinění přineslo odsouzení všem, tak i jediný čin spravedlnosti přinesl všem ospravedlnění a život. ¹⁹Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými.“

PÁ 29. května – Podněty k zamyšlení

„Písmo je nejsrozumitelnějším a nejpoučnějším dějepisem, který má člověk k dispozici. Vytrysklo z pramene věčné pravdy a božská ruka zachovala jeho čistotu po celé věky. ... Jen v Božím slově nacházíme dějiny lidského pokolení nedotčené lidskými předsudky a lidskou pýchou.“ (5T 25)

„Bylo mi ukázáno, že bez biblických dějin nemůže geologie dokázat vůbec nic. Památky nalezené v zemi přinášejí důkazy o stavu věcí, které se v mnohém liší od současnosti. Ale čas jejich existence a období, během kterého se nacházely v zemi, můžeme pochopit jen ve světle biblických dějin. Můžeme rozvíjet teorie, které popisují biblické dějiny, pokud naše hypotézy nebudou v rozporu s fakty, které nacházíme v Písmu. Když však člověk opustí Boží slovo a hledá důkazy Božího stvořitelského díla pouze na základě přírodních principů, dostává se do obrovského oceánu nejistoty. Bůh nikdy smrtelníkům nezjevil, jakým způsobem dokončil své stvořitelské dílo za šest doslovných dní. Jeho stvořitelské dílo je stejně nepochopitelné jako jeho existence.“ (3SG 93)

Otázky k rozhovoru

1. Mnozí lidé nekriticky přijímají každé vědecké prohlášení o událostech, které se odehrály před miliony let. A to i přesto, že vědecká vysvětlení současné reality – toho, čeho se můžeme dotknout, co můžeme slyšet, vidět, vyzkoušet a opakovaně ověřit – jsou často předmětem diskuzí a rozporů. Proč je to tak?

2. Současné vědecké práce vycházejí z předpokladu, že pro vysvětlení skutečných událostí nemůžeme použít nadpřirozené zásahy. To například znamená, že nemůžeme vysvětlovat hladomor tím, že nějaká čarodějka proklela půdu. Můžeme tento vědecký přístup použít při hledání vysvětlení pro stvoření, jak je popsáno v knize Genesis? Události vyprávěné v prvních kapitolách Bible jsou zcela nadpřirozené. Kdybychom se pokoušeli stvoření vysvětlit bez mimořádného Božího zásahu, nedávalo by to naprosto žádný smysl.

